

Popa Tanda - nuvela

Ca prozator, Ioan Slavici a abordat basmele si nuvela, aceasta din urma fiind specie a genului epic, in proza, desfasurata pe un singur plan narativ, dar cu actiunea mai complicata si cu un conflict mai concentrat decat in schita. In nuvela, accentul cade pe caracterizarea complexa a personajului si nu pe actiune.

O astfel de opera este si nuvela ""Popa Tanda"" de Ioan Slavici care ilustreaza aceasta specie alaturi de ""Moara cu noroc"" de acelasi autor.

Ca orice nuvela, ""Popa Tanda"" este o opera epica deoarece autorul isi exprima indirect sentimentele de admiratie si atitudinea de aprobare fata de preotul Trandafir prin intermediul actiunii, opera avand cele trei elemente : actiune, personaj, narator.

Modul de expunere predominant ca in orice opera epica este naratiunea iar relatarea subiectului se face la persoana a treia si in general in mod obiectiv, perspectiva autorului asupra faptelor si personajului principal nefiind marcata afectiv decat uneori, cand punctul sau de vedere se identifica cu cel al personajului : "" Dar tina-l Dumnezeu ! Tot om bun ramane parintele Trandafir"".

Fiind o nuvela, actiunea este mai complicata, mai ampla decat a schitei, dar se desfasoara pe un singur plan narativ, iar intamplarile se constituie in momente ale subiectului.

Astfel, in expozitiune, autorul infatiseaza unele insusiri ale personajului principal, imaginea dezolanta a satului Saraceni.

Intriga prezinta hotararea preotului de a schimba pe poporeni ai sai. De aici decurg toate celelalte intamplari- incercarile preotului de a-i schimba pe sateni prin intermediul predicilor, sfatului, batjocurei, ocarii, implicarea lui in refacerea propriei gospodarii si in cultivarea pamantului, care constituie desfasurarea actiunii.

Punctul culminant este atins in momentul in care preotul Trandafir reuseste sa-i antreneze in actiunile sale pe cativa dintre sateni.

Deznodamantul il aduce in prim-plan pe acelasi preot Trandafir dar la o alta varsta, imbatranit, devenit bunic, precum si imaginea satului Saraceni dar cu totul alta decat cea prezentata la inceput.

Ca in orice nuvela, exista si aici in cadrul actiunii, un conflict concentrat, atat exterior cat si interior. Cel exterior se manifesta intre preot si poporeni ai sai si se acutizeaza pana cand acestia din urma cer schimbarea preotului, iar cel interior izvoraste din dorinta preotului de a-i determina pe sateni sa munceasca si ineficienta metodelor folosite de el in acest scop.

O alta caracteristica a nuvelei si intalnita in opera literara ""Popa Tanda"" , este numarul de personaje mai mare decat in schita dar mai redus decat in roman. Astfel, exista un personaj principal (preotul Trandafir alias Popa Tanda), personaj secundar-preoteasa, personaj colectiv-satenii, clopotarul, sau episodice (Marian, Ileana).

Accentul cade si aici pe caracterizarea complexa a personajului principal si nu pe actiune caci preotul Trandafir este prezentat in evolutia sa, in stransa legatura cu celelalte personaje dar mai ales cu satenii pe care vrea sa-i determine sa munceasca.

Autorul foloseste in aceasta opera literara anumite tehnici narrative specifice operei epice si implicit nuvelei. Astfel, actiunea este plasata intr-un anumit spatiu si timp, perspectiva tempoara avand in vedere o perioada mai indelungata de timp. Spatiul ramane constant, satul Saraceni, dar este

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

prezentat in evolutia timpului : devine un sat prosper, de nerecunoscut, cu totul altul decat cel prezentat in timpul operei.

Prin toate aceste caracteristici- caracter epic, actiune mai complicata decat a schitei, conflict concentrat, numarul de personaje si complexitatea lor, tehnici narative specifice, opera literara ""Popa Tanda"" are toate notele definatorii ale unei nuvele.